

РЕШЕНИЕ

№ 6967

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **1708** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 118, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Административното дело е образувано по жалба от Г. П. Г., чрез адвокат Н. Г., против Решение № 1040-18-9/31.01.2022 г. на директора на ТП на НОИ - С., с което е потвърдено Разпореждане № 2107-18-65#2/13.10.2021 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С., с което на основание чл. 98 ал.2 вр.97, ал. 1 от КСО на Г. П. Г. е **ОТКАЗАНО** възобновяването на личната ПЕНСИЯ ЗА ОСИГУРИТЕЛЕН СТАЖ И ВЪЗРАСТ.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон, изтъква се липса на конкретизация на хипотезата, при която е издаден оспореният акт, както и непосочване на факти и обстоятелства, обуславящи вероятен извод за установяване на неистински или подправени документи. Изтъква се, че наличието на образувано наказателно производство, без жалбоподателят да е участник в него не е основание за издаване на отказ за възобновяване на пенсията му. Претендира се нищожност на оспореното решение на осн. чл. 177 ал.2 от АПК, предвид наличието на решение № 1527/11.03.2021г. по адм.д. №8284/2020г. по описа на АССГ, което е влязло в сила и касае същия предмет, същите страни и същото основание. Иска се отмяна на

оспорения административен акт и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Г., редовно уведомен, се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата, представя писмени бележки и доказателства за направени разноски.

Ответната страна Директорът на ТП на НОИ [населено място] се представлява от юрк. Н.-Н., която изразява становище по същество на жалбата в писмени бележки. Претендира разноски за юрк. възнаграждение и за явяване в съдебно заседание.

Съдът, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

По делото не се спори, че Г. Г. е подал заявление вх. № МП-31444/18.03.2013 г. с искане да му бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като е представил документи, удостоверяващи осигурителен стаж и осигурителен доход, сред които удостоверение образен УП-2 изх. № 194/21.11.1994г., издадено от мина „Пирин“ ЕАД- [населено място]. С разпореждане № 10/28.03.2013г. на ръководител „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ- С. град е отпусната горепосочената пенсия, като през годините същата е осъвременявана и съответно размерът ѝ е променян. Със заявление с вх. № 2113-18-431/22.06.2017 г., подадено пред ТП на НОИ-С. чрез упълномощено лице Т. Л. Т., жалбоподателят Г. е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като със заявлението са представени документи, удостоверяващи осигурителен стаж: военна книжка № 021907/15.09.1978 г. и трудова книжка № 1131/05.01.1981 г. С писмо с изх. № 3019-18-71#1/23.06.2017 г. началник на отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ- С. е поискал от отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ-С. град да бъде изпратено пенсионното досие на заявителя, поради промяна на настоящия му адрес от [населено място] в [населено място], с оглед изплащане на поисканата пенсия. С писмо с вх. № 3019-18-71#2/05.07.2017г, пенсионното досие на Г. е постъпило в ТП на НОИ- С.. След преценка на събраните в административното производство доказателства, Ръководителят на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ- С. е направил преценката, че жалбоподателят Г. отговаря на условията, визириани в §4, ал. 2 от ПЗР на КСО, предвид което с разпореждане № 5/08.08.2017 г. е отпуснал исканата пенсия в размер на 948.32 лв., който на основание § 6 от ПЗР на КСО е ограничен на 910,00 лв. Със същото разпореждане на основание чл. 95, ал. 1, т. 4 от КСО получаваната до момента лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване е спряна. Поради възникнали съмнения относно достоверността на удостоверение образец УП-2 изх. № 194/21.11.1994 г. и трудова книжка № 1131/05.01.1981г., по която е зачетен осигурителен стаж за периода от 05.01.1981 г. до 12.09.1994 г. на длъжност „подземен миньор“ при осигурителя каменовъглена мина „П.“ и за периода от 26.09.1994г. до 07.10.1996г. на длъжност „работник“ при осигурителя „М.“- Б., пенсионният орган е започнал проверка на първоначално зачетения осигурителен стаж на жалбоподателя. В тази връзка, е изпратено писмо с изх. № 1029-18-2255/14.08.2018 г. до началник на отдел ООА, [населено място] при ТП на НОИ- К. с искане за издаване на удостоверение обр. УП-13 от осигурителя мина „Пирин“ ЕАД- С. за жалбоподателят

Г., за периода 05.01.1981 г. до 12.09.1994 г. на длъжност „подземен миньор“. В отговор в ТП на НОИ- С. е постъпило писмо с вх. № 1030-18-3800/28.08.2018 г., с което е отказано издаването на поискания документ с мотива, че въпреки че Г. фигурира в разплащателната документация на осигурителя за 1989 г., не е налице подпис за сравнение на лицето. Изискано е и писмено становище от длъжностното лице, подписало разпореждането за отпускане на пенсията относно зачитането на труда при пенсиониране, което е представено. С писмо с изх. № 1029-18-2681/26.09.2018 г. на началник на отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ- С. е поискано от жалбоподателя да представи в отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ- С. военна книжка № 021907/15.09.1978 г. и трудова книжка № 1131/05.01.1981 г., върнати му с opis на върнатите документи от 16.08.2017г. В указания 7-дневен срок жалбоподателят не ги е представил.

Междувременно в ТП на НОИ- С. е постъпило писмо от началник на отдел ООА при ТП на НОИ- К., в което се посочва, че за периода от м. 01.1981 г. до м. 12.1994 г. липсват данни за лице с имена Г. П. Г. с изключение на м.07.1989г., м.08.1989г., м.10.1989г., м.11.1989г. и м.12.1989г. Посочено е също така, че в разплащателната ведомост за 1989г. със същия работен номер е намерено лице с имена Г. П. Н. с изключение на цитираните периоди, като същото продължава да работи и през следващата календарна година. Към писмото са приложени ксерокопия на разплащателни ведомости.

В резултат на подадено от Г. заявление с вх. № 3019-18-123/05.10.2018 г. пенсионното досие на лицето е подготвено за изпращане в ТП на НОИ-С. град. Няколко дни по-късно на 11.10.2018 г. е последвала молба с вх. № 3019-18-123#2 от Георгием, подадена чрез пълномощника му Т. Л. Т., с която е оттеглено така депозираното заявление за смяна на адрес.

На 16.01.2019 г. в ТП на НОИ- С. е постъпило писмо от директора на ОД на МВР-С. последното регистрирано в деловодната система с вх. № 1029-18-335/16.01.2019г., с което са изискани оригиналите на всички материали, събрани по пенсионното досие на Г. по повод образувана проверка по преписка по описа на ОДМВР С.. С писмо изх. № 1029-18-335#2/16.01.2019 г. същите са предадени.

Вземайки предвид новосъбраните в хода на проверката доказателства и с оглед правилното зачитане на осигурителния стаж на Г., директорът на ТП на НОИ-С. е поискал принципно становище по тях от дирекция „Пенсии“ и дирекция „Правна“ при ЦУ на НОИ. В отговор в ТП на НОИ-С. е постъпило писмо с вх. № 1030-18-310/21.01.2019г., подписано от Директор на Дирекция“Пенсии“ в НОИ, с което са дадени насоки за евентуални последващи действия, които следва да предприеме пенсионният орган с цел установяване достоверността на положения от жалбоподателя Г. Г. осигурителен стаж. По повод дадените указания, началник на отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ–С. е отправил искане, обективизирано в писмо изх. № 1029-18-630/07.02.2019 г., до кмета на район „Л.“, СО за издаване на документ за идентичност на лице с имена Г. П. Г. и Г. П. Н.. На 18.02.2019 г. в ТП на НОИ-С. е постъпил отговор на така направеното искане, последното с вх. № 1029-18-630#1/18.02.2019 г., като е посочено, че по направена справка в картотечния

регистър на СО, район „Л.“ и национална база данни „Население“ няма данни за промяна в имената на лицето Г. П. Г.. Последвало е писмо от началник на отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ-С. с изх. № 1029-18-777/18.02.2019 г., адресирано до началник на отдел ООА при същата административна структура, с което са изискани копия на сканираните ведомости, водени от осигурителя „М. П.“ – [населено място] за периода от 05.01.1981 г. до 12.09.1994 г., в които фигурира лицето Г. П. Г.. С писмо с изх. № 5516-18-213/19.02.2019 г. същите са предоставени. Поискано е също така с писмо изх. № 1029-18-779/19.02.2019 г. извършването на проверка в отдел ООА, [населено място] за горепосочения период, в резултат на което в ТП на НОИ-С. са изпратени с писмо с изх. № 2174-18-60/08.03.2019 г. удостоверение обр. УП-13 изх. № 1042-09-506#1/05.03.2019 г. и 6 бр. заверени ксерокопия на разплащателни ведомости на лицето Г. П. Г.. Предвид предприетите действия по проверка достоверността на зачетения осигурителен стаж на Г., положен при осигурителя мина „П.“ е изпратено писмо с изх. № 1029-18-994/11.03.2019 г. до директора на ТП на НОИ-Б., с което е направено искане за предоставяне на копия на удостоверения обр. УП- 2 на лица, на които са отпуснати пенсии в ТП на НОИ-Б. и за които са ползвани издадени удостоверения в периода от януари 1994 г. до юни 1995 г. от посочения осигурител. В резултат са изпратени копия на удостоверения обр. УП-2 на три лица, които са ползвани за отпускане на лични пенсии за осигурителен стаж и възраст по чл. 2, ал. 1 от отм. ЗП, във връзка с ПМС 40/68 г., като същите са издадени в периода от януари 1994 г. до юни 1995 г. от осигурителя мина “Пирин“ ООД.

Предвид събраните в хода на инициираната от пенсионния орган проверка, относно достоверността на положения от Г. П. Г. осигурителен стаж доказателства и констатираните несъответствия, ръководителят на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ-С. е направил преценката, че е налице хипотезата на чл. 95, ал. 2 от КСО, с оглед на което отпуснатата с разпореждане № 5/08.08.2017г. лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е спряна с разпореждане № 2123-18-29#1/19.03.2019 г. Като мотив е посочено, получено в ТП на НОИ-С. писмо вх. № 2174-18-60/08.03.2019 г. от осигурителен архив при ТП на НОИ-К., както и започналата проверка по преписка № 342р-586/2019 г. по описа на ОДМВР-С.. Разпореждането е връчено на жалбоподателя на 15.04.2019 г. Същото е оспорено по административен ред. Издадено е Решение № 1040-18-40/14.06.2019 г. от директора на ТП на НОИ-С., оспорено в производството по адм.д. № 8204/2019г. на АССГ. Същото е приключило с решение, съгласно което е отхвърлена жалбата на Г..

С разпореждане №2175-18-21#1 от 24.02.2020 на НОИ С. е отменено разпореждане № 5 от 08.08.2017г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на осн. чл.99, ал.1, т.2, б.”а” КСО, потвърдено с Решение № 1040-18-12 от 15.07.2020г. на директора на ТП на НОИ С.. По повод съдебно обжалване на Решение № 1040-18-12 от 15.07.2020г. на директора на ТП на НОИ С. е образувано адм. д. № 8284/2020г. по описа на АССГ, приключило с Решение № 1527/11.03.2021г. , с което е отменено Решение № 1040-18-12 от 15.07.2020г. на директора на ТП на НОИ С. с мотиви, че до установяване по надлежния ред, че документът е подправен или неверен, материалната доказателствена сила на трудова книжка и на др. документи, въз основа на които е издадено разпореждането, следва да бъде зачетена. Съдебният акт е

влязъл в сила на 03.04.2021г.

Решение № 1040-18-9/31.01.2022г. е оспорено в преклузивния за това срок, от надлежно легитимирана страна, която има правен интерес от оспорването, засегнато неблагоприятно от издадения административен акт, против годин за обжалване административен акт поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Делото съдържа единствено писмени доказателствени средства, съдържащи се в административната преписка, които не са оспорени от страните. Всички те са непротиворечиви по съдържание, последователни по хронология, като логично представят развитите се събития. Съдът ги кредитира с доверие и основава на тях фактическите си констатации.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя са приети справки от налични между същите страни други съдебни производства – по адм. д. №8284/2020г. на 54 състав и по адм. д. № 8980/2021 на 60 състав на АССГ. Приложени са копия на съдебни актове. По делото са приложени и определение №6867/16.09.2021г. на АССГ по адм. д. /8099/2021г., с което е отменено определение на ръководителя на ТП на НОИ С., с което е оставено без разглеждане искането на Г. за възобновяване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на осн. чл. 97 от КСО и преписката върната за решаването ѝ по същество.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Решение № 1040-18-9/31.01.2022 г. на директора на ТП на НОИ - С., с което е потвърдено Разпореждане № 2107-18-65#2/13.10.2021 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С., с което на основание чл. 98 ал.2 вр.97, ал. 1 от КСО на Г. П. Г. е ОТКАЗАНО възобновяването на личната ПЕНСИЯ ЗА ОСИГУРИТЕЛЕН СТАЖ И ВЪЗРАСТ.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган - директор на ТП на НОИ [населено място], в кръга на неговите правомощия, съобразно разпоредбата на чл. 117, ал. 3, вр. с, ал. 1, т. 2, бук."ж" от КСО, в съответната писмена форма и съдържа необходимите реквизити, което го прави валиден. Решението е мотивирано, тъй като в него се съдържат фактическите и правните основания за издаването му. Волята на административния орган е ясна и непротиворечива, като мотивите кореспондират изцяло с диспозитива на решението. Видно от Заповед № 1248/27.07.2012г. на Управителя на НОИ К. Й. Н., издала разпореждане № 2107-18-65#2/13.10.2021 е назначена на длъжност „началник отдел“ в ТП на НОИ С. в отдел „Пенсии“, считано от 01.08.2012г. Приложена е и длъжностна характеристика.

По делото е приложено и определение №6867/16.09.2021г. на АССГ по адм. д. /8099/2021г., с което съдът е отменил Определение№ [ЕГН]/15.07.2021г. на директора на ТП на НОИ С., с което е оставено без разглеждане искането за възобновяване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст /ЛПОСВ/ и преписката е върната за решаване на въпроса по същество. Поради това съдебно произнасяне е постановено Решение № 1040-18-45/12.07.2021г. на директора на ТП на НОИ С., с което е

отменено разпореждане за отмяна на разпореждане № 5/08.08.2017г. по протокол № 01296/08.08.2017г. за постановяване на отказ за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст на Г. и преписката е върната на ръководителя на „ПО“ за ново произнасяне при съобразяване мотивите на съдебното решение. С оглед на това административния орган издал Разпореждане № 2107-18-65#2/13.10.2021г., с което е отказал възобновяване на личната пенсия с мотиви , че е налице образувано ДП №44/2019г. по описа на С., част от което са документи, касаещи пенсията на Г., което не е приключило към момента. Административният орган е приел, че не е отпаднало основанието за спиране на ЛПОСВ на Г. Г., поради което е отказано на осн.чл. 97 ал.1 от КСО възобновяване на пенсията му.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Административният орган в съответствие с чл. 35 от АПК е изяснил в пълен обем фактите и обстоятелствата от значения на случая, като по този начин е изпълнил задължението си по чл. 36, ал. 1 от АПК да събере служебно всички доказателства относими към конкретния случай. С оглед на изложеното при осъществената проверка не се установяват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалноправните разпоредби на закона, поради следното: Спорът между страните се свежда до установяване на факта дали към момента на подаване на заявление 2107-18-65/15.06.2021г. до директора на ТП на НОИ-С., са били налице обстоятелства, които да обуславят възобновяването на ЛПОСВ на Г..

От изложената фактическа обстановка се установява, че с разпореждане изх. № 2123-18-29#1 от 19.03.2019 г. на ръководител „ПО“ в ТП на НОИ-С. на основание чл. 95, ал. 2 от КСО, ЛПОСВ на Г. е спряна. Съгласно тази норма /в приложимата й редакция/ длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, може да издаде разпореждане за спиране на пенсията, когато са представени доказателства за обстоятелства, които могат да доведат до нейното прекратяване съгласно чл. 96, ал. 1. Ако се установи, че няма основание за прекратяване на пенсията, тя се възобновява от датата на спирането.

Към датата на молбата, с която Г. е сезирала директор а на ТП на НОИ - С. за възобновяване на ЛПОСВ, продължава досъдебното производство за установяване истинността, респ. неистинността на документи, свързани с удостоверяването на осигурителния и трудовия стаж на Г., за времето, през което същата е полагала труд в мина „П.“ –с. Б..

Както в обжалваното решение, така и в събраните от съда доказателства безспорно се установява, че документите, издавани от мина „П.“ [населено място] (по-точно тяхната неистинност) са предмет на проверка по образувано досъдебно производство № ДП №44/2019г. по описа на С.. От приложените писмени доказателства по административната преписка безспорно се установява, че административният орган активно е съдействал на компетентните органи във връзка с установяването на истинността на документите, представени от Г. и други лица,

издадени от посочения осигурител. Изрично следва да се подчертае, че ирелевантен за възобновяването на ЛПОСВ на Г. е фактът, че той не е привлечена като обвиняемо лице. В случая значение има факта, че документите, които той ангажира като писмени доказателства за размера на неговия трудов/осигурителен стаж, не могат еднозначно да се приемат като истински.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Според алинея втора установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

В периода след постановяване на разпореждане № 2123-18-29#1 от 19.03.2019 г. на ръководител „ПО“ в ТП на НОИ-С. , но преди произнасяне на оспореното в настоящето производство Решение е настъпила законодателна промяна, обнародвана в ДВ бр. 103/04.12.2020 г., в сила от 01.01.2021 г., съгласно която нормата на чл. 95, ал. 2 от КСО е отменена. Текстът на тази норма обаче имплементиран в чл. 95, ал. 1, т. 6, съгласно която и заплащането на пенсията се спира с разпореждане на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, когато са представени или се установят данни за обстоятелства, които могат да доведат до нейното прекратяване на основанията по чл. 96, ал. 1 от КСО. Промяната е обнародвана в ДВ бр. 103/04.12.2020 г., в сила от 01.01.2021 г., т.е. едновременно с отмяната на чл. 95, ал. 2 от КСО. В този смисъл, макар и означена по различен начин, правната норма, която е основание за спиране на ЛПОСВ на Г., съществува в правния мир.

Съдът не споделя и възражението, изложено в жалбата, че с оспорения отказ не са релевирани конкретни факти и обстоятелства , обуславящи вероятен извод за установяване на неистински или подправени документи. Напълно основателно компетентният по чл. 95, ал. 2 от КСО орган е постановил спиране на пенсията, като е издал надлежно разпореждане за това, понеже са били налице доказателства, създаващи вероятност от отпадане основанието за получаване на пенсията. Представените документи в пенсионната преписка, касаещи трудовия стаж на Г. представляват част от веществените доказателства по наказателно производство. За приложение разпоредбата на чл. 95, ал. 2 от КСО не е необходимо установяване по категоричен начин към момента на преценката на органа на факти, които да водят до отпадане на основанието за отпускане на пенсията, а е необходимо да е налице вероятност от такъв резултат. Не е необходимо и конкретизация на документите, за които се счита, че същите са неистински или подправени, доколкото това обстоятелство може да бъде установено единствено от съд, но не и от административен орган, а както стана ясно е налице все още неприключило наказателно производство. В случая според съда, при проверката по чл. 169 от АПК се установява, че като е издал разпореждането за спиране на пенсията, ръководителят на пенсионното осигуряване, който е компетентният орган да спре пенсията, е приложил точно закона в рамките на оперативната му самостоятелност, като не е надхвърлил същите, както се твърди в жалбата. Не се споделят и доводите, че липсва конкретизация на основанието, послужило за издаване на разпореждането на административния орган, потвърдено с решението на директора на ТП на НОИ С.. Разпоредбата на чл. 98 ал.2 от КСО разписва, че длъжностните лица се произнасят с разпореждания в посочените хипотези, а чл. 97 ал.1 от КСО разписва случаите, при които се възобновява изплащането на пенсията. Липсата на точно изписване на конкретната хипотеза е преодоляно с ясно и конкретно описване в обстоятелствената част на разпореждането на основанието, послужило за издаването му. Тази липса би

била съществено процесуално нарушение само в случай на засягане правото на защита на лицето, което видно от подадената жалба не е налице, тъй като в нея съвсем точно е описано правилното възприемане на издаденият административен акт и основанията за постановяването му.

Оспореното решение не е нищожно и поради липсата на идентичност между предметите на цитираните в жалбата други съдебни производства пред АССГ. Макар всички те да са свързани с пенсионната преписка на жалбоподателя и да са произнесени по повод въпроси, свързани с пенсията му, то всяко съдебно производство е образувано след обжалване на различни административни актове, издадени от пенсионния орган, от което следва, че не е налице хипотезата на чл. 177 ал.2 от АПК.

Следва да се отбележи и че в конкретния случай, спирането на отпуснатата ПОСВ е временна (макар и продължаваща значителен период от време) мярка, имаща за цел предотвратяване на възможността Г. да получава неправомерно пенсия, въз основа на документи за осигурителен стаж с противоречащо си съдържание, които е представил пред НОИ и за които има данни, че не са съставени от лицето, посочено като техен издател (т.е. че са "неистински" по смисъла на НК). Дали Г. е привлечен в качеството на обвиняем в образуваното досъдебно производство или не, е въпрос, който е ирелевантен за настоящия спор. За законосъобразността на отказа е достатъчно да бъде установено, че към момента на издаването му не е отпаднало основанията за спиране на ЛПОСВ. Този отрицателен факт, констатиран от ответника не е опроверган от жалбоподателя с доказателствените средства, допустими в процеса, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата против него с искане за отмяната му се явява неоснователна и не следва да бъде уважавана.

При този изход на делото на ответника се дължат сторените по делото разноски в размер на 182 /сто осемдесет и два/ лв., от които 100 лв. за юрк. възнаграждение на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ и 82 лв. разноски за явяване на съдебно заседание, за които са представени доказателства.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ , 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. Г., чрез адвокат Н. Г., против Решение № 1040-18-9/31.01.2022 г. на директора на ТП на НОИ - С., с което е потвърдено Разпореждане № 2107-18-65#2/13.10.2021 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С., с което на основание чл. 98 ал.2 вр.97, ал. 1 от КСО на Г. П. Г. е ОТКАЗАНО възобновяването на личната ПЕНСИЯ ЗА ОСИГУРИТЕЛЕН СТАЖ И ВЪЗРАСТ.

ОСЪЖДА Г. П. Г. да заплати на ТП на НОИ С. сумата от 182 /сто осемдесет и два/

лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: